

behold, hvor vi har mulighed for at koble os på nye initiativer på det felt?

Her siger vi: Kan vi ikke få fjernet det forbehold, sådan at vi deltager fuldt og helt, så er det at få det, man kalder den irsk-britiske mulighed for at koble sig på, da langt at foretrække.

Da vi havde regeringsmagten sammen med Det Radikale Venstre, havde vi jo også et forbehold, og allerede med Amsterdamskontraktten gik en del af samarbejdet over til ikke længere at være mellemstatsligt, det var med hensyn til asyl- og immigrationspolitikken, og det var det civile samarbejde. Dengang var vi enige med V og K her i Folketinget om, at på det felt skulle vi søge parallelaftaler. Nu er det så, vi siger: Kan vi få tilslutning til et nyt forbehold hos befolkningen, der giver os mulighed for at koble os på, så er det at foretrække frem for et fuldt forbehold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den tekniske beskrivelse af den aftale kan jeg selvfølgelig godt genkende, den forstår jeg fuldstændig. Men det, jeg ikke rigtig forstår på hr. Frank Jensen, er, hvad det er for områder, man så vil give hinanden varetoret på. Jeg vil gerne skære det fuldstændig ud i pap: Hvis Det Radikale Venstre foreslår den lave integrationsydelse hævet til et anstændigt niveau, har Socialdemokratiet så lov til at stemme for det?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, naturligvis. Det er i øvrigt vores egen politik. Jeg troede, vi var enige – Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet og i øvrigt også andre i oppositionen. Den virker mod integrationen, og derfor skal den fjernes hurtigst muligt. Det sagde jeg i øvrigt også i min ordførertale. Det har ingen betydning i forhold til det retlige og indre samarbejde.

Vi var også i SR-regeringen enige om, at vi skulle have en parallelaftale med hensyn til Eurodac, som er det europæiske samarbejde om et fingeraftryksregister for asylansøgere. Det har V og K støttet at vi skulle have en parallelaftale om. Så spørger fru Arnold mig, om det vil betyde, at det ikke gennemføres, fordi der er sådan en musefældeklauseul eller varetoret hos alle partier. Jeg er sikker på, at når Eurodac engang bliver forelagt for det danske Folketing, så vil V og K også støtte, at Danmark skal være med der. Jeg er endda sikker på, at hele Folketinget vil sige

det, for det er da fuldstændig vanvittigt, at vi ikke bruger en ny teknologi til at lave fingeraftryksoptagelser og udveksler dem over Europas grænser.

Så jeg tror ikke, som det har været fremme i pressen, at vi vil komme til at se, at det nye forbehold, hvis der kommer et sådant, kun vil blive brugt på det politimæssige og civile samarbejde, men at der også vil blive væsentlige samarbejder på asyl- og integrationsområdet. Udviklingen i Europa går jo i retning af, at vi er nødt til at have fællesskabsretlige aftaler på asyl- og immigrationsområdet. Men lad det nu komme an på en prøve. Nu skal vi først ud og tale med befolkningen om det her.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, hvor blev jeg glad, helt utrolig glad, da jeg i åbningstalen i tirsdags hørte statsministeren sige: »Det er naturligt, at ethvert folk søger at udvikle sin egen identitet, det er naturligt, at ethvert folk vil tage hånd om sin egen skæbne, det er naturligt, at ethvert folk har et ønske om mest mulig selvbestemmelse, og det er også det bedste, at beslutninger bliver truffet så tæt som muligt på de mennesker, de vedrører.«

Endelig – tænkte jeg – endelig er statsministeren kommet til fornuft, endelig har statsministeren fundet frem til sit rigtig gode sande jeg, dengang fra de gode år, hvor han som landsformand for Venstres Ungdom tordnede mod EU-Unionen og bl.a. i en kronik i B.T. slog fast:

»Tiden er nu inde til, at den danske regering bremser forsøgene på en fastlåsning af det europæiske samarbejde i en ny kunstig statsdannelse.«

Jeg blev så glad for, at statsministeren nu åbenbart var på vej tilbage til den *danske* vej, og jeg tænkte i det samme på, at det egentlig var utrolig modigt af statsministeren i åbningstalen sådan at træde i karakter. Lige indtil jeg brat kom ned på jorden igen, da det gik op for mig, at det slet ikke var Danmark og det danske folk, statsministeren talte så varmt om, næh, det var Grønland og Færøerne.

Kl. 14.10

Det var grønlænderne og færingerne, det skulle have egen identitet og egen skæbne. Det var grønlænderne og færingerne, der havde et naturligt krav på mest mulig selvbestemmelse